

„Bestemmelse af varig karakter om særlig begrænsning af kørehastigheden træffes for strækninger, hvor *omstændighederne, herunder tæt bebyggelse*, tilsiger det, eller hvor der erfaringsmæssigt køres med en efter forholdene for stor hastighed. For hovedveje træffes bestemmelse herom af justitsministeren, for andre veje af politimesteren (politidirektøren i København) efter nærmere af justitsministeren fastsatte regler. Afgørelsen træffes efter forhandling med vedkommende vejbestyrelse.“

Den ændrede formulering, hvorefter det alene kræves, at „omstændighederne“, men ikke „særlige omstændigheder“ tilsiger indførelse af en varig begrænsning af hastigheden, og der udtrykkeligt peges på „tæt bebyggelse“ som en sådan omstændighed, vil, siges det i tillægsbetænkningen, „efter justitsministerens udtalelse medføre, at der skal indføres hastighedsbegrænsning for et betydeligt større antal strækninger end efter den gældende regel, men formuleringen vil ikke som justitsministerens tidligere forslag vedrørende ændring af færdselslovens § 35 medføre en generel hastighedsbegrænsning i tæt bebyggede områder.“

Når afgørelsen for så vidt angår landeveje og landevejsgader henlægges til politimestrene og ikke længere til justitsministeren — dog med rekurs til justitsministeren — skyldes det ønsket om at forenkle administrationen af det større antal sager om lokal hastighedsbegrænsning, som må forventes efter denne bestemmelses gennemførelse.

Den således af justitsministeren foreslåede og af udvalget tiltrådte ændring vedtoges enstemmigt ved 3. behandling.

2. *Erstatningsansvar og ansvarsforsikring.* Reglerne om erstatningsansvar for skade forvoldt af motordrevne køretøjer færdselslovens §§ 65, 66 og 68 har hidtil været følgende: Efter § 65, stk. 1, er den for køretøjet ansvarlige forpligtet til at erstatte skade forvoldt ved påkørsel, sammenstød, væltning eller andre lignende kørselsuheld eller ved en i motor eller beholder opstået eksplosion eller brand, medmindre det fremgår af omstændighederne, at skaden ikke kunne være afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der udkræves ved benyttelse af motordrevne køretøjer såvel i henseende til driften som i henseende til materiellet. Denne erstatningsregel betegner en fravigelse af almindelige erstatningsregler, for så vidt som det påhviler den for køretøjet ansvarlige at bevise, at der ikke er